

את הלב שלי / גילה גינוסר

דברים בהלוויה

אהובת ליבי, חברתי לנצח!!! מילדות בלתי נשכחת!

עם לב מלא בענני עצב אני כותבת לך ונפרדת ממך. אך גם מודה שיש בי ענני נוצה, עם הקלה גדולה. היה לי כה קשה לראותך הולכת וקמלה, ונהיית יותר ויותר חולה. סירבתי להאמין. כל הזמן הייתי אומרת לך: "אבל מה הבעיה, את כמוני, את גם ספורטאית, תבואי, נרוץ ונרקוד יחד שוב על הדשא הגדול ונעשה אפילו גלגלונים..." אמרת לי: "גילה, אני כבר לא, זה כבר לא יקרה".

אז, יפה שלי, עם גומת החן והזיק בעיניים, אני משחררת אותך באהבה גדולה. תחכי לי, גם אני אגיע יום אחד...! ואז, כן אז, נדלג יחדיו, נחבר את השרוולים של החולצות עם הפסים, כמו שהיינו עושות, אלה שקיבלנו בכיתה א', שלך בגווני וורוד כחול ושלי בגווני כתום סגול, ונדלג צמודות, כתף אל כתף, בין המועדון לחדר האוכל ונשיר - פעם שיר של שלמה ארצי, שאת כה אוהבת, ופעם שיר של שלום חנוך, שאני כה אהבתי... ועדיין.

אחר כך נמשיך לדשא הגדול ונפגוש את כולם ונשחק שבויים! את תהיי הכי זריזה!!! עם הניצוץ בעיניים, ואף אחד לא יתפוס אותך, אף אחד!!!!!!

עופי לך אהובה, בקלילות, בריחוף חסר דאגה ומלא תמימות - עם ילדות בלתי נשכחת. שולחת לך דילוגים של שמחה ותודה שהיית חברה שלי - תמיד. הייתה בינינו קבלה מלאה. גילה

